

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3032/2020
17.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Добриле Страјина, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Станимировић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Динић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6618/18 од 13.01.2020. године, у седници одржаној 17.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6618/18 од 13.01.2020. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6618/18 од 13.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 393/16 од 16.07.2018. године, исправљеном решењем истог суда П 393/16 од 26.11.2019. године, у првом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу, на име дуга, исплати износ од 5.500 евра у динарској противвредности према најповољнијем курсу НБС на дан исплате, са каматом коју прописује Европска централна банка за евро у динарској противвредности по најповољнијем курсу Народне банке Србије на дан испуњења и то на износ од 4.000.00 евра од 01.09.2010. године, на износ од 500 евра од 11.12.2015. године и на износ од 1.000 евра од 01.04.2016. године, као дана доспелости потраживања за наведене износе до исплате. У другом ставу изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 162.020,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 6618/18 од 13.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене. Осим тога, побијана пресуда је донета у складу са важећом судском праксом, а уз ревизију нису достављене ни правноснажне одлуке којима је у истој чињенично-правној ситуацији другачије примењено материјално право. Стога је одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављених ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 10.08.2016. године, а вредност предмета спора износи 5.500,00 евра.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић